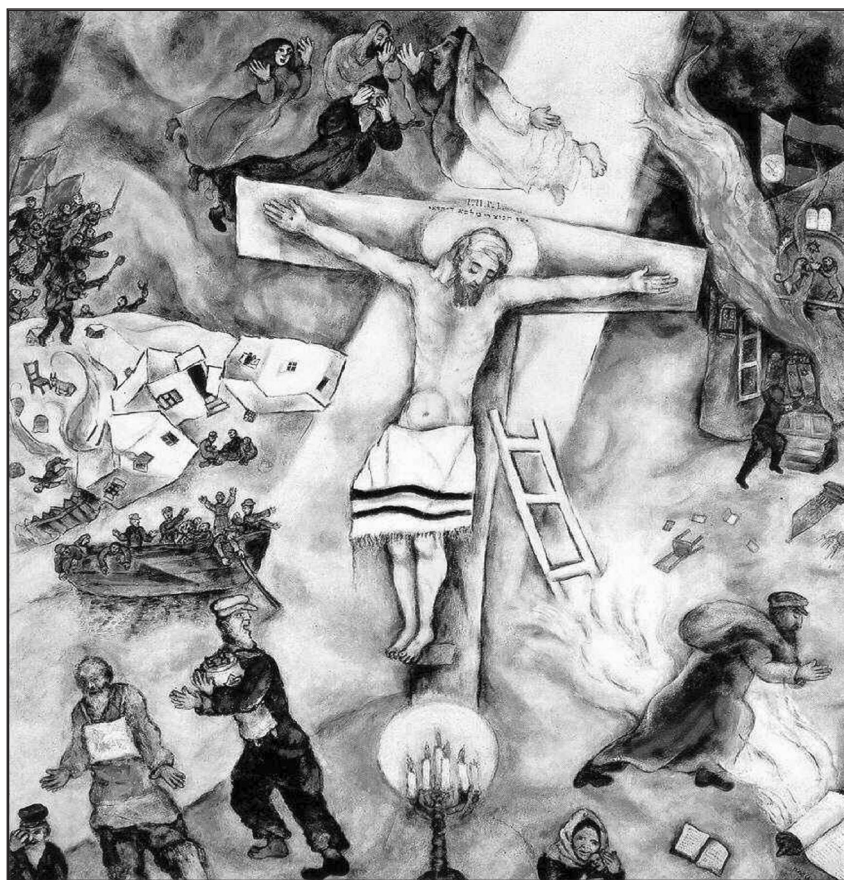

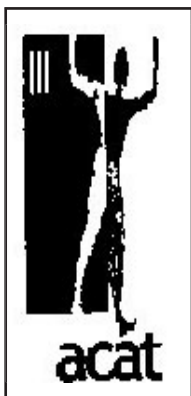
ACAT informa

Gener-Febrer-Març 2013

Butlletí **104**

Crist de Marc Chagall

- ÚLTIMES NOTÍCIES SOBRE TORTURA I DRETS HUMANS
- XXVI ASSEMBLEA DE L'ACAT ■ VINT-I-CINC ANYS DE L'ACAT (2012) ■ L'HOLOCAUST: TAN LLUNY, TAN A PROP
- MARXA DE LA PAU ORGANITZADA PER LA COMUNITAT DE SANT EGIDI ■ OBJECCIÓ FISCAL A LA DESPESA MILITAR ■ BATEIG EN EL PASSADÍS DE LA MORT ■ LA VULNERABILITAT DELS MIGRANTS SUBSAHARIANS AL MARROC ■

ACAT. Anglí, 55. 08017 Barcelona
Tel.: 93 203 89 15. Fax: 93 203 48 30. C/el.: acat@pangea.org
Web: <http://acat.pangea.org>

ÚLTIMES NOTÍCIES SOBRE TORTURA I DRETS HUMANS

El Síndic de Greuges, en el seu informe anual 2012, parla de presumptes maltractaments al centre penitenciari de Brians 2. El Síndic es va entrevistar amb dinou interns d'aquest centre, catorze dels quals manifesten haver estat objecte de maltractaments físics (cops de puny, puntades de peu, bufetades). També són catorze els que afirmen haver patit, a més, maltractaments psicològics (insults, amenaces, humiliacions).

D'altra banda, amb caràcter general, expliquen:

- que hi ha una manca de confiança en la figura del jutge de vigilància penitenciària;
- que els funcionaris utilitzen guants per no deixar marques;
- que reben cops que no deixen senyals externs;
- que mentre estan immobilitzats no els deslliguen i s'han de fer les necessitats a sobre.

Dels dinou interns, cinc no tenen cap queixa de l'actuació dels funcionaris, si bé dos diuen tenir coneixement d'agressions sofertes per altres interns del DERT (Departament de Règim Tancat). Segons les seves paraules, "acostumen a ser els més febles". En general s'observa que els interns estan intranquils i espantats. Manifesten tenir por de possibles represàlies.

El Síndic també s'ha entrevistat amb l'equip de direcció de Brians 2, que no té constància de les queixes o denúncies que els interns han presentat davant el Síndic de Greuges, el Jutjat de Vigilància Penitenciària o la Direcció General de Serveis Penitenciaris. La investigació sobre Brians 2 es devia a un increment de queixes dels interns d'aquest centre a inicis del 2012.

Conclusió

Penso que podem estar satisfets pel treball d'investigació del Síndic de Greuges. La defensa dels més desvalguts i la crítica de la impunitat amb que, de vegades, actuen alguns funcionaris públics ha de ser sempre objectiu, també, de la feina de l'ACAT. La tortura i els maltractes representen un abús de poder inadmissible en el nostre temps. Haurien de ser abolits per sempre més, tal com ho va ser l'esclavatge entre els anys 1840 i 1870.

Emili Chalaux i Ferrer, *president de l'ACAT*

Gràcies, Montserrat! (amb l'abadessa de Sant Pere de les Puel·les)

XXVI ASSEMBLEA GENERAL DE L'ACAT

16 de març 2013. Alguns apunts

Comencem amb la presentació de quatre persones que assisteixen per primera vegada a l'assemblea: la Mercè Ventura i en Josep Babot, com a nous socis, i la Montserrat Cararach (introduïda en el món de les presons) i Jordi Obach (jutge) com a convidats.

Memòria de la celebració dels 25 anys de l'ACAT

Durant aquest any de celebració vam repassar la història i els objectius de l'ACAT (vegeu-ne el text a les pàgines 6-7).

Minijunta

Es reuneix dues vegades al mes per fer propostes i el seguiment dels acords presos a la reunions de la Junta. Ha afegit a les seves tasques la d'acollir i escoltar persones que demanen ajuda; intentem donar-hi una resposta sempre que l'assumpte estigui dins de l'àmbit de l'ACAT.

Comissió de pregària

S'han fet reunions per donar a conèixer l'ACAT i s'han organitzat diversos actes de pregària, procurant sempre la implicació de la comunitat que ens acull. De cara a la Setmana Santa, hem divulgat amb èxit "El camí de la Creu" (pregàries i imatges). La Comissió farà gestions per tal que les celebracions de la missa puguin incorporar pregàries pels torturats i condemnats a mort.

Crides Urgents

Agraïm la fidelitat d'en Lluís Batlle en seleccionar i traduir les Crides Urgents que ens arriben de l'ACAT-França i de la FI.ACAT.

Informacions diverses

La Maria Isabel Espinosa ens parla de les condicions infrahumanes en els Centres d'Internament d'Estrangers. En opinió del jutge Jordi Obach s'ha de treballar coneixent a fons la legislació, ja que sempre existeixen esclletxes o sortides legals per actuar en cada cas concret. Es pot arribar fins a reclamar justícia al Tribunal Europeu de Drets Humans.

Tot recordant que l'Assemblea Nacional Catalana està reunida en assemblea general a Girona, els assistents decideixen enviar-hi un missatge de suport. "Des de l'assemblea ordinària anual de l'ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura), reunits aquest matí de dissabte al Monestir de Sant Pere de les Puel·les a Sarrià (Barcelona), us enviem tot el nostre suport i reconeixement vers l'empresa que esteu duent a terme per assolir la realització de les nostres ambicions nacionals. En nom de l'assemblea, Emili Chaux, President de l'ACAT".

Nova Junta

En no haver-hi cap nova candidatura per a la Presidència, Emili Chalaux manifesta la seva disponibilitat de continuar. La secretària anterior, Montserrat Fenosa, ha estat escollida per a un càrrec dins la seva congregació Vedruna que li impossibilita mantenir una col·laboració regular amb l'ACAT. Afortunadament, la Mercè Ventura ha acceptat d'incorporar-se com a secretària a l'equip. Amb especial emoció l'Assemblea agraeix a la Montserrat Munté la seva incansable feina a la Junta a la que ara deixa de pertànyer. De tota manera, si cal, col·laborarà amb la minijunta, des de casa. Es reitera la necessitat de trobar persones disposades a ajudar amb la feina de secretaria.

El president Emili Chalaux agraeix la feina feta al llarg de 13 anys, de la secretària de l'ACAT

M. Isabel Roura i Montserrat Munté

Per unanimitat dels 61 votants (27 presents i 34 delegacions), la nova Junta queda constituïda de la següent manera:

President: Emili Chalaux
Secretària: Mercè Ventura
Tresorera: Dolors Aniento
Arxiver: Jaume Nonell
Vocals: Mª Teresa Botey, Pilar Lladó i Maria Recolons

Relacions exteriors

Emili Chalaux informa dels múltiples contactes de l'ACAT amb la Federació Catalana de Drets Humans, la Federació Internacional de les ACAT (FIACAT), la Coordinadora estatal per la Prevenció de la Tortura, etc.

Estat de comptes

La tresorera explica que el canvi de compte bancari a la Caixa d'Enginyers ens ha permès d'abaixar les comissions anuals de 600 euros a zero! També el fet d'enviar la majoria dels butlletins per correu electrònic ha ajudat a reduir costos.

Gràcies a una extremada austeritat, l'ACAT té una economia independent (sense subvencions) i sanejada.

A la tarda es va passar l'impactant documental de Carles **Caparrós "Els oblidats dels oblidats"**, que mostra la situació en la qual es troben molts dels malalts mentals africans, des d'esquizofrènics greus a simples epilèptics. El documental es basa en la impressionant història d'un home, Grégoire Ahongbonon, un reparador de pneumàtics africà que un dia va decidir dedicar-se amb cos i ànima a una missió: rescatar, guarir i reinserir en la societat els oblidats dels oblidats, els malalts mentals africans.

La **Comissió de Pregària** ha vist, amb goig, augmentar el nombre dels seus membres amb la participació de Marta López, pastora de l'Església Protestant de Barcelona Centre; possiblement també hi assistirà la pastora Joana Ortega, que ha succeït Felip Carmona en la presidència de la Delegació ecumènica de les Esglésies.

Els membres del grup de pregària es proposen fer una tasca informativa abans d'organitzar una pregària en un lloc determinat. Solen posar-se en contacte amb el responsable d'aquella comunitat, i si pot ser, també amb un grup motivat pels temes relacionats amb els Drets Humans, per tal que sigui la comunitat la que motivi la pregària, i els membres de l'ACAT s'hi afegeixin, en comunió amb la comunitat acollidora.

El 25 de gener, a la sortida de l'acte sobre els **Màrtirs de l'Església Ortodoxa Russa en el segle XX** que la Comunitat de Sant Egidi va celebrar a la Basílica de Sant Just i Pastor de Barcelona, Montserrat Llopart va parlar amb el patriarca Serafí. Van quedar en que ella mateixa li enviaria les Crides Urgents i altres informacions de l'ACAT.

En el marc de la **Setmana de pregària per la unitat dels cristians**, membres de l'ACAT van assistir a les vespres de la Parròquia ortodoxa de la Protecció de la Mare de Déu de Barcelona. Hi va haver representació de diferents esglésies cristianes.

El 22 de febrer, al santuari de Sant Josep de la Muntanya (Barcelona), l'ACAT va celebrar una **Pregària en defensa dels drets humans**.

El divendres 1 de març, Montserrat Llopart va assistir a un sopar col·loqui, per presentar l'ACAT a un **Grup de Matrimonis de l'arxiprestat de Sarrià**, atenent la sol·licitud de Mn. Anton Mª Llopart, consiliari del grup. Va ser una presentació reeixida, en un ambient molt cordial. La trobada es va iniciar amb una breu pregària consistent en tres estacions del Camí de la Creu de l'ACAT d'enguany. Durant el sopar, es van anar intercanviant preguntes i respostes sobre què és l'ACAT i la seva tasca. En acabar aquest sopar, va començar la presentació feta des del punt de vista històric, religiós i pràctic. El grup ha quedat connectat per rebre algunes Crides Urgents i informació sobre actes, xerrades, etc.

CAMÍ DE LA CREU

Amb les Crides Urgents rebudes l'any passat (2012) s'ha confeccionat el text del Camí de la Creu d'enguany, en català i en castellà. Els textos són de Montserrat Llopart i les imatges les ha posades Joan Puig, espòs de Rosa Sadurní, sòcia de l'ACAT. Se n'ha fet molta divulgació i ens consta que diverses comunitats, parròquies i particulars l'han fet servir per a la pregària.

Comissió de Pregària

VINT-I-CINC ANYS DE L'ACAT (2012)

Amb la perspectiva del temps transcorregut des de l'últim acte organitzat amb motiu de la celebració del vint-i-cinquè aniversari fins avui, ben entrat el 2013, ens agradaria "passar la rella pels records" (com diu Espriu) per valorar què hem fet i què en queda de tot el que hem viscut, compartit i après d'aquest esdeveniment, amb el ben entès que les valoracions sempre són subjectives i mai del tot completes. Segur que cada un de vosaltres teniu la vostra opinió, que també ens agradaria poder compartir.

La celebració va començar de la millor manera: recordem amb emoció i afecte el grup Primavera per la Pau (el 28 de febrer) en el concert –molt concorregut– organitzat per iniciativa de la nostra sòcia Montserrat Llopart a la parròquia de Crist Redemptor de Barcelona. Va ser una trobada de germanor ecumènica i de pregària, de compromís amb la justícia i la terra, amb la llibertat i contra l'opressió. Les paraules amb què el director de la coral presentava les cançons, el sentit dels textos i també la vitalitat dels cantants i dels músics ens van arribar al cor. Aquesta força de la música, de la lletra i, sobretot, de les veus, en el marc d'una pregària ecumènica, ens predisposava a caminar convençuts pel camí de la denúncia de la tortura, seguint el deixant d'aquests vint-i-cinc anys.

El 21 d'abril ens vam reunir al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona per a l'acte central del nostre aniversari: una taula rodona entorn de "Hi ha tortura avui? En parlen els mitjans de comunicació? Què fan els jutges quan hi ha denúncies per tortures". Hi van participar Vicent Partal, periodista i director del diari digital Vilaweb; l'advocada Gemma Calvet; el professor de Dret Penal al País Basc Jon Mirena Landa, i el jutge Santiago Vidal. Per a la Coordinadora Estatal Contra la Tortura i en nom de l'ACAT va parlar el nostre president, Emili Chalaux. Va començar exposant les dades més significatives de l'Informe anual de la Coordinadora estatal sobre els casos de tortura en centres de detenció o internament que són denunciats (n'hi ha molts més que no ho són per por). A partir d'aquest informe i de les qüestions que se'n deriven, els altres participants van fer la seva aportació.

Tot el que van exposar els ponents sobre la tortura, les denúncies de casos d'impunitat i el mal que aquesta xacra causa als detinguts i al seu entorn, va ser seguit amb gran interès per socis i amics de l'ACAT.

El sofriment causat per la tortura, els maltractaments i la manca de transparència del sistema penitenciari va quedar ben palès en el cas de la família de David Bakrazde. Es tracta d'un home, casat i amb dos fills, originari de Geòrgia i resident a Girona, a qui s'havia aplicat l'ordre d'expulsió del Centre d'Internament de la Zona Franca. Les autoritats s'havien negat a aplicar una suspensió de la condemna, sol·licitada per raons humanitàries justificades. La seva filla de dotze ens va commoure amb el seu relat, avalat per l'advocat defensor del cas, el pare Jaume que, a més de lletrat, és rector de la parròquia ortodoxa de la Tendresa de la Mare de Déu de Girona, comunitat de la qual forma part la família. Va ser una dura experiència que els assistents van compartir amb impotència davant dels fets consumats. Ens referma en el compromís de donar suport als qui són víctimes, també a casa nostra, de l'arbitrarietat amb què sovint s'aplica la llei.

Al final d'aquell matí tan dens, conveníem que tots havíem après molt i que la denúncia de la tortura institucional havia de continuar sense defallir. L'ACAT ha d'aportar-hi la seva veu, des de la senzillesa dels seus mitjans i la força de la pregària.

El 16 de juny vam celebrar una trobada de germanor i de convivència amb tots els socis, oberta a familiars i amics. Vèiem la necessitat d'unir la pregària contra la tortura amb la joia de sentir-nos moguts per una mateixa causa, a prop els uns dels altres. La majoria fem les Crides Urgents des de casa i en molts casos només ens trobem un cop l'any, a l'assemblea. La festa d'aniversari ens va permetre mirar-nos, escoltar-nos, riure i cantar junts!

Aquella tarda al jardí del monestir de Sant Pere de les Puel·les vam poder expressar l'afecte que ens tenim i l'agraïment que sentim, especialment per les persones que han dedicat i dediquen moltes hores de la seva vida a tirar endavant els objectius de l'ACAT: les presidentes i els presidents, totes les persones que al llarg d'aquests vint-i-cinc anys han acceptat de treballar a la Junta, les que han assumit tasques puntuals o continuades. Segur que tothom té al cap persones, de dins i fora del monestir, a qui no agraïrem mai prou el que han fet i fan contra la tortura, tot impulsant la vida de l'ACAT. **Amb vosaltres, l'ACAT té tota la força!**

La nostra comunitat es va aprofundir en la pregària de les vespres contra la tortura i la pena de mort: demanant força pels qui pateixen, llum pels qui torturen, esperança pels qui esperen la seva condemna. Tota la trobada es resumeix en un immens GRÀCIES! Ens comprometem de continuar amb la tasca, des de les possibilitats de cadascú, però sense excuses!

L'ACAT-Girona, juntament amb Justícia i Pau, va organitzar el dia 26 de juny una xerrada amb el títol "Hi ha tortura avui?". Els participants van ser Gemma Calvet, Josep Maria Terricabras i el pare Jaume Hereu. Cap a final d'any, exactament el 6 de novembre, l'ACAT de l'Arxiprestat de Sant Andreu, que en el seu conjunt és sòcia de l'ACAT, va celebrar un acte amb el mateix títol: "Hi ha tortura avui?", on van parlar Gemma Calvet i Vicent Partal.

Ens queda per recordar l'última activitat, organitzada el dia 27 de novembre: la xerrada del professor González Faus, a la sala Casaldàliga de la Llibreria Claret. La seva reflexió "Contra la tortura: ètica, estètica y mística" ens portava a refermar-nos en l'objectiu de l'ACAT: defensar la dignitat de totes les persones, sigui quina sigui la seva situació, i denunciar els qui vulnerin els drets humans de presos, interns i detinguts. La nostra condició d'éssers humans ens hi obliga, per ètica en som responsables; el mal destrueix la bellesa, trenca amb el bé, desfà, repugna... Hem de refer el que està malament i, per estètica, donar la cara perquè no es destrueixi la dignitat ni la vida de cap persona. Aquest és el camí del Regne: des de la denúncia de l'opressió i la defensa del vulnerable i perseguit, podem cercar Déu i viure en Ell, tot transcendint la materialitat. Un bon recordatori.

En nom de la Comissió de Preparació de l'Aniversari, moltes gràcies a tothom que ha col·laborat, participat i animat cada un d'aquests actes, i els que s'han fet en altres llocs durant el 2012. Som al 2013. Ara toca tenir ben present el lema: **Amb tu, l'ACAT té tota la força!** I continuar...

Carme Ticó, sòcia de l'ACAT

L'HOLOCAUST: TAN LLUNY, TAN A PROP

Cada any, el 28 de gener se celebra el **Dia internacional en memòria de les víctimes de l'Holocaust**. A Barcelona, un acte institucional al Palau de la Generalitat va reunir l'hebraïsta, poeta i traductor Manuel Forcano i Rhoda Henelde, una supervivent de l'Holocaust. Manuel Forcano va subratllar que, al llarg de la Història, el poble jueu també havia estat víctima d'exclusió a la península ibèrica, des de la persecució per part d'alguns reis visigots fins a l'expulsió dictada pels Reis Catòlics al segle XV. Rhoda Henelde, nascuda al gueto de Varsòvia, va explicar la seva fugida i les dificultats per reintegrar-se a la societat europea, un cop finalitzada la segona Guerra Mundial.

MARXA DE LA PAU ORGANITZADA PER LA COMUNITAT DE SANT EGIDI

PAU ARREU DE LA TERRA era el lema de la pancarta que va encapçalar la Marxa per a la Pau organitzada per la Comunitat de Sant Egidi, i que es va celebrar a Barcelona el dia 1 de gener, juntament amb marxas semblants arreu del món.

A la Plaça de Sant Jaume hi va haver diversos parlaments. Especialment emotiu el d'una noia de quinze anys, que va explicar el patiment de la seva família a Mali. Per a mi, el testimoni més impactant va ser el d'un jove professor de química, que va encapçalar l'expedició de joves de Catalunya que, juntament amb quatre-cents joves vinguts de tota Europa, van fer una visita organitzada per les Comunitats de Sant Egidi a uns quants camps d'extermini nazis. Va explicar la reacció dels joves davant de tant de sofriment i injustícia, en favor a treballar per la Pau entre les persones i arreu del món.

Es va agrair l'adhesió de les diverses entitats que havien donat suport a l'acte i, especialment, a les que hi eren presents, com en el cas de l'ACAT.

Mossèn Jaume Aymar, director del setmanari *Catalunya Cristiana*, va concloure l'acte amb la lectura d'un manifest de Pau, recalcant les paraules del papa Benet XVI, "Feliços els qui treballen per la Pau". A pocs mesos del 50 aniversari de l'encíclica de Joan XXIII, *Pacem in Terris*, el papa parla de la pau com un compromís a construir "una convivència basada en la veritat, en la llibertat, en l'amor i en la justícia", que és el respecte a la vida humana i a la dignitat de la vida per a tothom.

Així, doncs, com a petita reflexió, vàrem veure que la Pau no és sols un do de Déu, sinó que és tasca de tots, especialment dels creients. L'home de pau fa la pau, fins a ser ell mateix pau, practicant l'ensenyament del Senyor resumit en el manament de l'amor a Déu i al proïsme. En efecte, **fer la pau significa, en el fons, assumir la tasca de la caritat i viure l'amor.**

Montserrat Llopart, sòcia de l'ACAT

OBJECCIÓ FISCAL A LA DESPESA MILITAR

Un any més, el **Servei d'Informació de l'Objecció Fiscal (SIOF)** a la despesa militar ha suposat un exercici de desobediència fiscal a la militarització i armamentisme, així com el desviament de recursos necessaris cap a entitats que treballen per la construcció d'una cultura de pau. El SIOF ha comptabilitzat enguany 222 objectors i objectores fiscals a la despesa militar, desviant 26.467 euros a més de 70 organitzacions i col·lectius socials de l'Estat espanyol. Enguany, les entitats proposades pel SIOF van ser dues entitats socials catalanes: el Casal dels Infants del Raval i la Fundació Arrels, les quals han rebut 9.520 euros entre les dues. L'acte d'entrega de la donació ha estat realitzat pel coordinador del SIOF, Xema Moya, i Pere Ortega, coordinador del Centre d'Estudis per la Pau JM Delàs, de Justícia i Pau, a la seu de Justícia i Pau de Barcelona. La recepció dels diners recaptats per la objecció fiscal a la despesa militar de 2012 ha estat realitzada per Enric Canet, director de relacions ciutadanes del Casal dels Infants del Raval, i per Enric Gotanegra Turró, responsable d'Atenció a socis i donants de Fundació Arrels.

L'objecció de consciència a les despeses militars o Objecció Fiscal és un acte de desobediència civil, és la negació a col·laborar amb l'Estat en la preparació de les guerres i en el manteniment de l'estructura militar. Es tradueix en desobediència activa en el moment de realitzar la declaració de la renda. Tècnicament, consisteix a separar una part de l'impost sobre la renda, la part que correspondria a la despesa militar, i desviar-la cap a un projecte social i solidari. També es pot separar (i desviar) una quantitat fixa i simbòlica.

Barcelona, 7 de desembre 2012

BATEIG EN EL PASSADÍS DE LA MORT

La presó de Sant Quintí, als Estats Units, és una presó americana molt famosa, escenari de pel·lícules i de sèries televisives. En els seus més de 150 anys d'existència, milers de presos han passat per les seves portes de ferro. Com a totes les presons, també entre les seves muralles s'ha anat desenvolupant un esperit d'opressió i de crueltat. (...)

En aquesta obscuritat veig despuntar cada dia la llum de Déu. Des de les meves primeres experiències en la pastoral carcerària, sent novici, he après una i altra vegada a veure el rostre del Crist tant en els presos com en els vigilants. La Pasqua de l'any passat n'és un bon exemple. Havia estat treballant amb un home en el passadís de la mort (actualment, a Sant Quintí, hi ha més de 750 homes en aquest passadís). Es tracta d'un pres que, després d'haver estudiat la religió catòlica dins la cel·la, desitjava ser batejat. El director de la presó em va donar el permís de batejar-lo el dilluns de Pasqua.

El passadís de la mort de la presó de Sant Quintí és una zona de màxima seguretat. Tots els que hi entren han de posar-se una armilla a prova d'arma blanca abans de trobar-se amb uns presos tancats amb clau, totalment separats del personal. Dit amb altres paraules, sense cap contacte humà. Durant tot el temps que passen fora de la cel·la, els reclusos van emmanillats i porten ferros als peus i una cadena a la cintura.

El bateig de Bobby s'havia de fer sota aquestes mesures de seguretat. Amb les mans emmanillades, una cadena encerclant-li la cintura, fou portat des de la seva cel·la fins a l'entrada de l'edifici on es troben els reclusos *condemnants*. Sis membres de l'equip mèdic i de l'administració havien acceptat la seva invitació d'acompanyar-lo en aquest esdeveniment. Es va fer un silenci i vam notar la pau en el vestíbul, habitualment un lloc molt sorollós. Bobby va llegir el passatge de Romans 6: *Ignoreu que tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort? Jo li aguantava el llibre, ja que tenia les mans lligades a l'esquena. Aquestes paraules ressonaren poderosament en el vestíbul, mentre estàvem drets davant de la paret negra, una paret que ocultava a la nostra vista l'antiga Cambra de Gas. Si la comunió en la seva mort ens va empeltar en Ell, també compartirem la seva resurrecció. Les paraules de Sant Pau posaven en entredit tota la maquinària de mort al nostre entorn.*

Les frases del ritual per beneir l'aigua són un rebuig frontal del poder de la mort, de la violència i de la venjança: llum, esperança, sanació, vida nova, goig, pau, amor eren com cops de maça davant del que tan sols prometia desesperació, tan sols mort. Els que aquell matí ens havíem reunit en aquest lloc ombrívol, habitatge de la mort, vam ser testimonis d'un clar signe de la gràcia de Déu que, per mitjà del bateig, il·luminava un dels racons més obscurs del nostre món. *Renuncies a Satanàs? Sí, hi renuncio. I a totes les seves obres? Sí, hi renuncio. I a totes les seves seduccions? Sí, hi renuncio. (...)*

Mentre em preparava per ungir Bobby amb el crisma, em va fer una última senya estremidora: Pot beneir també les meves mans? Per poder-ho fer, es va haver de girar per mostrar-me les seves mans emmanillades a l'esquena. Les mateixes mans que arrabassaren unes vides, van rebre la unció amb el crisma de la salvació. La promesa de l'alliberament d'aquests lligaments em va fer pujar les llàgrimes als ulls.

George Williams, SJ, Capellà de la Presó de Sant Quintí
Revista *Jesuitas*, núm. 112, primavera 2012

AGENDA ACAT

9.01.2013

Firmem l'informe que ens fa arribar la nostra sòcia Koldobi Velasco sobre **la situació dels presos polítics mapuches a Xile**, en vaga de fam des del 14 de novembre de l'any passat.

25.01.2013

La comunitat de Sant Egidi ens convida a la conferència **Màrtirs i Testimonis de Fe a l'Església ortodoxa russa del segle XX**, que impartirà S.F. Serafín, bisbe de Bobrujsk (Bielorússia), de l'església ortodoxa russa del Patriarcat de Moscou.

16.01.2013

El **Col·lectiu Pau i Treva**, format per un grup de persones del món de la cultura de la pau, creu que en el moment transcendent que viu el nostre país, hem de fer una aportació de futur, expressat en un Manifest titulat **Catalunya per la seguretat humana i la pau**. El firmen diversos membres de l'ACAT.

31.01.2013

A l'auditori de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna-URC, el periodista **Jaume Barberà** va oferir una conferència en el marc del III Fòrum Església Plural 2013, amb el títol **El futur és nostre... impliquem-nos-hi**, on va analitzar la nostra capacitat de gestionar el propi futur. Ell mateix es va posar com a exemple d'aquesta implicació personal fent periodisme no merament informatiu, sinó d'intenció.

1.03.2013

La Junta de l'ACAT accepta que la **FCONGDH** (Federació Catalana d'Organitzacions no Governamentals pels Drets Humans) porti a terme la modificació necessària per tal de reunir en una sola organització totes les ONG catalanes que treballin en l'àmbit de la pau, dels drets humans o del desenvolupament. L'ACAT passa, doncs, a ser membre individual de ple dret de la nova Federació.

1.03.2013

L'Església Evangèlica de Catalunya ens convida a l'acte d'**ordenació pastoral de Narcís Batlle i Teixidor**, soci de l'ACAT i membre durant molts anys de la nostra Comissió de Pregària. Es farà el 20 d'abril a l'església Evangèlica del Salvador de Reus.

12.03.2013

Amb motiu del **Dia Mundial del Treball Social de Catalunya**, membres de l'ACAT assisteixen a l'acte de lliurament de la Medalla d'Or a Pilar Massana i Llorens, per la seva implicació i el seu compromís des de la base al llarg de 40 anys, tot treballant per la millora dels Serveis Socials a Catalunya.

18.03.2012

Ana-Maria Ghinet, del **Centre de Recursos Judicials (CRJ) de Romania** (treballa per obtenir un marc legal i institucional que garanteixi el respecte dels drets humans i la igualtat d'oportunitats i d'accés gratuït a la justícia al seu país), ens informa que té previst fer una visita a Espanya per veure com es compleixen els drets humans i els tractats internacionals, especialment pel que es refereix al Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura.

20.03.2013

Membres de l'ACAT van participar en la concentració que, amb motiu del **desè aniversari de la invasió i ocupació de l'Iraq**, es fa fer a la Plaça Catalunya de Barcelona. També aquesta vegada es va dibuixar el símbol de la pau a terra amb espelmes.

22-23.03.2013

Emili Chalaux assisteix a les Jornades organitzades per la **CPDT (Coordinadora per a la Prevenció i Denúncia de la Tortura)** a Santiago de Compostela sobre el tema: "Càmara oculta: noves polítiques de violència institucional".

LA VULNERABILITAT DELS MIGRANTS SUBSAHARIANS AL MARROC

Un nou informe de **Metges Sense Fronteres** (MSF) detalla l'impacte que les condicions precàries de vida i la violència criminal i institucional generalitzada tenen sobre la salut dels migrants subsaharians en situació irregular que, en el seu viatge cap a Europa, es troben atrapats al Marroc. El Marroc s'ha convertit, a resultes de l'enduriment dels controls fronterers, no solament en un país de trànsit, sinó en un destí forçat, fet que augmenta la vulnerabilitat dels migrants. L'aplicació d'unes polítiques migratòries que xoquen amb el respecte dels drets humans té conseqüències sobre la salut de la població migrant, on els grups més vulnerables –com el de les víctimes de violència sexual o de tràfic humà– no reben cap assistència o protecció especialitzada de les administracions.

“Els renovats esforços de cooperació entre el Marroc i Espanya en la lluita, segons aquests països, contra el crim transfronterer, la immigració il·legal i el tràfic de drogues, tenen greus conseqüències sobre la salut física i mental dels migrants subsaharians”, explica David Cantero, coordinador general de MSF al Marroc. “Les polítiques migratòries privilegien criteris de seguretat interna per sobre del respecte i les garanties dels drets humans bàsics”.

L'informe *Atrapats a les portes d'Europa* denuncia el clima de violència a què els migrants estan subjectes de forma quotidiana. Des de desembre de 2011, els equips de MSF han estat testimoni de l'increment de batudes policíiques, en les quals es destrueixen les pertinences dels migrants, alhora que augmenten les expulsions de detinguts cap a Algèria. També en aquest cas s'han detectat grups vulnerables com les embarassades, els ferits i els menors. A les batudes i deportacions indiscriminades se suma la renovada violència amb què les forces de seguretat marroquines i espanyoles repel·len els migrants que intenten saltar la tanca de Melilla. Només l'any 2012, els equips de MSF a la Regió Oriental –que comprèn Nador, veïna de Melilla–, han assistit més de 1.100 persones per ferides.

“Especialment des de l'abril de l'any passat, hem vist, entre altres agressions, fractures de braços, cames, mans, mandíbules, dents trencades o commocions cerebrals. Són ferides que concorden amb els testimonis dels migrants d'haver estat agredits per les forces de seguretat”, diu Cantero.

Un dels problemes més urgents i destacats per l'informe és el de la violència sexual que pateixen, sobretot, les dones i les nenes migrants. El nombre és impossible de determinar, però les dades mèdiques de MSF revelen un problema alarmant (els seus equips han tractat des de 2010 i fins a 2012 gairebé set-cents pacients), les víctimes del qual requereixen atenció especialitzada i més protecció i assistència de la que reben de les administracions.

Anna Surinyach, MSF, Campament de migrants a les muntanyes, octubre 2012

SEGUIMENT DE LES CRIDES – març de 2013

L'última notícia que hem rebut sobre els resultats de les nostres crides:

UZBEKISTAN: Cas de Murod Juraev (setembre del 2012 i gener del 2013)

Sembla que després de la crida urgent feta per l'ACAT, Murod Juraev ha començat a rebre tractament mèdic. Continua dèbil i malalt, però es troba molt millor de moral. Diu que després de divuit anys de presó, és la primera vegada que se'l tracta com a persona. Ens fa arribar el seu agraïment a tots els qui han fet alguna cosa en favor seu.

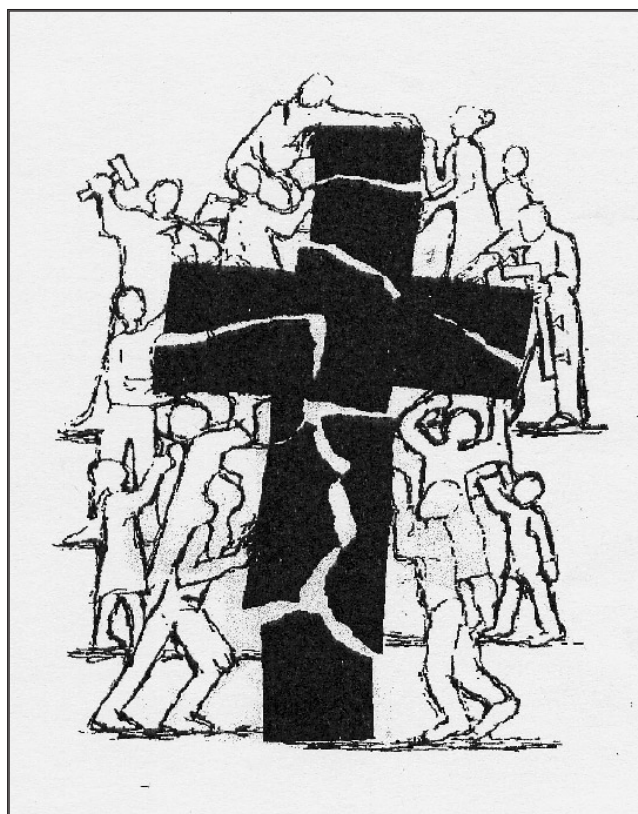
Lluís Batlle, membre de l'ACAT

LA PASQUA

Havent contemplat la Resurrecció de Crist,
adorem el sant Senyor Jesús,
l'únic exempt de pecat.
Adorem la vostra Creu, oh Crist,
i cantem i glorifiquem la vostra santa Resurrecció;
car vós sou el nostre Déu: fora de vós no en coneixem cap altre;
ens anomenem amb el vostre nom.
Veni, fidels tots, adorem la santa Resurrecció de Crist;
heus aquí que per la Creu la joia ha vingut a tot el món.
Per això, lloant incessantment el Senyor, cantem la seva Resurrecció,
car, havent sofert la Creu, amb la seva mort ha destruït la mort.

Es canta el dissabte a l'hora de matines, anunciant el dia del Senyor, que sempre és dia de Resurrecció. També es canta la nit de Pasqua pròpiament dita. Que el Senyor brilli amb la seva llum i ens faci exclamar: Crist ha ressuscitat! Enguany, a l'Església ortodoxa celebrarem la Vetlla pasqual el dissabte, 4 de maig.

M. Rosa Ocaña, de la parròquia de la Protecció de la Mare de Déu de Barcelona

ACAT

Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura

Número de fax: 93 203 48 30

Web: <http://acat.pangea.org>

Correu electrònic: acat@pangea.org

Donatius cte. (NOU NÚMERO): 3025 0002 47 1433331464